

la galeria

REVISTA SEMANAL

Redacción y Administración
MURALLA, 4

PRECIO: 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

LA POBRE EUROPA

per ANIELL

Europa arrastra en aquests darrers anys una existència vertaderament plena d'inquietuts, contorbada per profundes commocions de decadència. Decadència de raça, decadència d'esperit.

El panorama no pot ésser més desconsolador. Des la darrera guerra no hem pogut encara assentar el cap.

Colpidora esterilitat ens commou, exacerbada pel Capitalisme en descomposició; lluites interiors que esgoten les energies i acaben de lassar-la; i, per damunt de tot, aquest abatiment horrible, fruit natural de la intranquil·litat que suscita als ventres opulents el vestigle amenaçador que de la poderosa Rússia va caminant...

Fitem per un moment el nostre esguard devés el venerable soli que per mants segles ostentà la supremàcia del món, en lots els sentits de l'activitat humana, i veurem que França està esgotant sos esforços per sostenir-se en el seu lloc, amb sos quaranta mil mestres comunistes, sense homes nous i capacitats; Alemanya no fa sinó acomplir els desitjos dels capitalistes sots el mirallet d'una consolidació d'una pau efectiva, establint el pla Young i acreixent els armaments de mar i terra, prohibint també el Front Roig; Itàlia, ensangonant-se per sostenir la bandera fascista per damunt de tot ideari, amenaçada d'un imminent cataclisme, amb sos 800.000

Senyors regidors, què penseu?

"No val la pena de voler convèncer aquells que es mantenen en els càrrecs per motius inconfessables. A aquests, un dia o altre l'opinió els farà justícia.

Els republicans veritables de Barcelona, de les comarques tarragonines, de Lleida, de l'Empordà, de Figueres i de Girona que encara no han dimitit, què esperen per anar-se'n?

Volen que els tornin a treure com l'any 1923 o de manera potser més vergonyosa si és possible?

No els diu res les presons governatives, les intervencions reiterades de la força pública al carrer; els propòsits clarament manifestats en la darrera nota oficiosa del Govern?

Voldríem que, uns i altres, pensessin una mica en la responsabilitat gravíssima que contrauen davant del país si continuen encara ostentant els càrrecs que els foren conferits de R. O. pel Govern.

Pensin en el mal que causen a la Llibertat, i si això no fos prou, no vulguin comprometre el seu bon nom de republicans i d'homes íntegres".

(De "L'Opinió").

obriers parats; Espanya, eixorca ja per tantes lluites, terriblement escèptica, lassada, sense homes nous que menin el timó de la nau del Govern pel mar enfurismat de les ires que creen la política de les dictadures; Anglaterra, debilitant-se per sostenir son imperi colonial, tancant les oïdes a les lligítimes aspiracions d'aquells pobles que han entrat de ple a la majoria d'edat, reprennent amb energia el moviment dels negres de l'Àfrica del Sur, les organitzacions dels progrms alarbs de Palestina i els anhels vehements de la Índia i d'Egipte...

Europa paga, avui, l'ambició que s'infiltrà en els segles XVIII i XIX en la majoria de sos estats d'eixamplar els dominis més enllà de les mars, a les terres més llunyanes. Enriquets fabulosament, disfrutaren d'una existència pletòrica, desenrotllant-se amb excès. Portaren a aquelles terres sotmeses, la seva valuosa civilització, donant a les colònies, a canvi de l'or d'aquestes, son poder i sa sang més preuada. I quan arribà el moment en què els idearis de llibertat circularen per totes les conciències i els apartats territoris es donaren compte de sa vàlua extraordinària, la pobre Europa ja no podé estabilitzar-se en el pla inclinat de sa procel·losa decadència. Els pobles que foren faltats d'hàbils estadistes, foren els primers en decaure.

L'historiador Guillelmo Ferrero diu

molt encertadament que l'Europa del segle XIX s'imposà al Món amb facilitat, mercès a les armes, a les riqueses, a les màquines, a la ciència; però que també propagà arreu l'esperit de la revolta. La tragèdia de quatre anys de lluita fratricida agafà a Europa més desprevinguda del que ella creia. Avui, el Capital, atravesant el pèlag Atlàntic, a anat a omplir les caixes dels països americans.

GRAN CAFÉ PARA VENDER
MUY CÉNTRICO
DARÁN RAZÓN: VILAFANT, 3. • FIGUERAS

Rebusques

EL SOMNI I EL SEU SECRET

per BUGI

Des del temps que Homer es contenava en qualificar els somnis de "messatgers dels déus" i de distingir llur caràcter de veracitat, segons si ells arribaven per la porta de vorí o la de banya, la ciència s'ha enginyat a formular mil i una hipòtesis per explicar llur natura, determinar llur abast i d'arribar a comprendre llur llenguatge imaginat.

Tan misteriosos, en efecte, són els problemes que posen l'origen i la valor del somni, que res és d'estranyar que els pensadors de totes les èpoques n'hagin sigut preocupats. La història, és que no ens diu ella que molts grans aconeixements han sigut preparats o inspirats per algun somni?; i, en els primitius, no és l'estat de somni que els féu, no solament presentir que la sòn és la natural pròpia germana de la mort, sinó també imaginar la sobrevida com un somni imprecis i indefinidament perllongat? Encara més; no és pas d'avui que els homes s'hagin imaginat que el somni tingui la virtut d'obrir-los-hi les portes de l'esdevenidor. Els antics coneixien i consultaven, com nosaltres quan ens despertem, les "Claus dels somnis". De totes aquestes taules d'interpretació, de tots aquests repertoris que servien per penetrar el sentit i la valor dels símbols suggerits pels somnis, ens resta—i encara n'hi hagueren d'altres abans d'ella—la "Clau dels somnis" que escrigué en el segon segle de la nostra era, Artemidor d'Efès. I és d'aquesta font grega que semblen provenir, més o menys deformades, totes les "Claus de somnis" que alimenten encara les supersticions populars.

Més sorprenent encara és sens dubte el fet que els Grecs, per no dir també els Caldeus, i els Egipcis, s'hagin aplicat, com els psicanalistes moderns, a sondejar per l'hipnosis i l'anàlisi dels somnis l'inconscienci dels malalts. Lluny de mí, però, en recordar que les descobertes de Freud no són, com tant d'altres temptatives recents, que redescobertes, és el meu intent de desacreditar, en lo que sigui, les pacients investigacions d'aquest gosat i precís novator. No, jo no entafuro pas el passat per sistemàticament denigrar el present, sinó per contemplar-lo amb tota la suma adquirida per l'home, i jutjar-lo així amb més llum i més experiència.

Freud, doncs, quan ell entreprengué, sometent-la a les exigències de la ciència actual, servir-se de l'anàlisi dels somnis per sondejar l'inconscient dels malalts i despendre llurs atencions laments, no féu sinó rependre una tradició perduda. Per lluny que ens remontem, per exemple, als anys de la medicina grega, hi veurem que l'art del diagnòstic es fonamentava sobretot damunt l'anàlisi dels somnis. Per aquesta finalitat, a Pèrgam, a Epidaure i a Cos, els antics havien edificat, agrupats a l'entorn d'un temple, com bastiments a l'entorn d'una capella, veritables sanatoris on hi anaven de tot arreu aquells que hi venien a demanar a Esculapi, a la deesa Isis o al salvador Soropis, la curació de llurs mals. Veritables balnearis i ciutats santes a la vegada, aquests santuaris-sanatoris es trobaven construïts a una certa distància de les ciutats, en llocs enlairats i saludables, omplerts de foresta i de fonts. Rebutts en les hostaleries, el malalt, abans de poder consultar al déu, es veia sotmès a un gran nombre de pràctiques. Les unes, com els dejunis, les ablucions i els banys, eren senzillament higièniques, mentre que les altres, com les purificacions, els pregs i els sacrificis, tenien un caire més netament religiós. Després d'aquesta preparació, ells es-

taven admesos a passar la nit dins una gran sala on s'hi dressava una estàtua d'Isis o d'Esculapi. Allà, dins el silenci i l'obscuritat saturada de perfums, el déu, si ells n'eren dignes, se'ls hi apareixia, se'ls hi apropava a ells, els curava per la seva mà, els indicava un remei o bé es contentava en suggerir-los-hi certs somnis. L'endemà, en despertar, ells tenien d'anar a contar al detall als sacerdots-metges tot ço que ells havien vist, sentit o somiat. Llavors, aquests, amb una gran experiència, interpretaven les visions dels malalts, feien un diagnòstic sobre les particularitats de llurs somnis i prescrivien un règim dietètic i moral. En els casos difícils, ells deien als malalts d'escriure lo somiat, d'anotar-los cada dia amb una cura minuciosa, i sovint, abans de pronunciar-se sobre la natura del mal i del malalt, deixaven escolar alguns dies. Calia la seguretat; mai s'obrà a la lleugera.

Fins els darrers dies de l'hel·lenisme, els malalts anaven en colles a fer-se tractar i cuidar així al santuari d'Esculapi. Ens els dies d'afluència, ens diu Elius Aristidis, retor del segon segle de la nostra era, de qui ens ha arribat fins a nosaltres el dietari que escrigué mentre el seu tractament, "la gentada assetjava el pou sagrat (la font termal) empenyent-se i masegant-se com un eixam d'abelles, o com mosques a l'entorn d'una gerra de llet".

Aquells que retornaven guarits sospenien en el temple ex-votos i fixaven damunt esteles, amb llur nom, la indicació de llur malaltia i la dels remeis a qui devien llur salut. Aquestes esteles es dreçaven com fixes precioses, i Hipòcrat mateix, per perfeccionar la pràctica medical, no desdenyava d'anar a consultar-les i aprofitar-les mentre els seus sojorns a Cos.

Veieu doncs com res de nou hi ha sota la capa del cel.

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÒSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

Quin àpat que farem!!

per TOMASET BARJAULA

Ara a Figueres farem un àpat, ho sabeu. Un àpat; sí, senyors; amb xucamulla i gots de vi. Feia massa temps que ens estàvem de xèflis, sabeu. Més de set anys!! Set anys!!... Com aquell qui no diu res. Sabeu què vol dir dejunar set anys. Doncs portar el ventrell tan buit que fins fem panxa de guitarra. Un dia o altre ens havia d'arribar la nostra. Ha tardat però. Però també ha arribat. Tornem-hi? —Set anys, eh? No us sembla que fins la xifra sembla mítica o llegendària. Jo et toc i que sí, vatua! Doncs mira que a Egipte també els varen ballar els set anys magres, diuen les històries. —Ah! sí, però aquells set anys magres venien després de set de grassos. Oïda! però; si també els grassos els tinguérem nosaltres! I no pas set solament, sinó 14 i 28 també, jo et toc! Ja sabeu que de matrius de talonari fins varen emplenar-se'n bones saques que es cremaren. I ara ja veus, tornen els 7 anys grassos, els primers mítics, d'emplenar la panxa i anar ben fart. Es allò; quan s'hi és, s'hi és; i cal aprofitar-ho sabes. Sinó després poden tornar els de la murriesca i escombrar-te'n.

Reira de neu, jo no sé pas perquè hem de parlar tan clar. Sí; és ben cert que farem un bon àpat; d'aquells àpats que te'n surtesllepante'n encara els dits; però l'àpat, home!, té un honor, té una valor (sic), una significació, una transcendència. L'àpat se farà en desgreu de mants personatges nostrats que encarcerelaren ara fa més de set anys. Ells avui precisament ne patien molt d'haver anat a la presó llavors; i ara ja ningú se'n recordava que hi haguessin estat i que fins de nit hi feren les necessitats comunes en un comú gibrell d'aspecte de barret-tarot.

Aquells moments sucosos doncs bé cal fer-los flairar al poble perquè no els oblidí. I més ara que diuen que farem eleccions.

Així queda que l'àpat se feia un menester, una necessitat; no pas d'obligació, però sí de devoció. I lo bé que un hom se queda després de complir així litúrgicament. Ara figureu-vos una tauja ben parada; estovalles blanques, no

pas amb vies vermelles o blaves que fa pagès; un bon hotel; un bon amoniment; força vi (i precisament ara que no paga els consums del plebiscit); pa blanc; minestra de la millor i acurada; pomells de flors que aniran a mans de dames de quiscuns dels anfitrions (després al femer); llum a dojo; i per compliment, com de postres, aquell espetec de moces que són donzelles cambres

Obrers! Ciutadans!

Recordeu sempre que representen el Govern Berenguer a nostra Ciutat: Marian Pujulà, Vicens Ros Marisch, Brú Geli, Francesc Guillamet, Josep Sans Roquer, etz., etz., amb nomenaments de R. O. de concellers de la Dictadura.

i que us serviran a taula fins el pollastre rostit, us vessaran el xampany i us colliran la neula, si us cau. I vegades encara se deixen pessigar. Què voleu més per fer-hi broma, xiscles i discursos. En acabar; poc abans d'acabar, se'n

aixecarà un; potser aquell que mel que no sigui, sempre s'aixeca. S'aixecarà doncs de la cadira (no pas per deixar-la —s'ha d'imitar la gent del Consistori) i dirà... —Què dirà? —Ah! sí; allò de que "parlant amb la dolça parla" i les gardènies i els crisantems, trobem que l'honor de l'homenatge que homenatgem en la persona dels qui són com jo i jo per ells i damunt d'ells com un escut i amb les quatre barres i... finalment pot molt ben ésser que es parli d'escuradents o se n'usi. Res d'escudella ni carn d'olla, tot lo més "macarrons".

Després un to melodramàtic, —tan potser legal com testimoniari; s'aixecarà l'acte; en parlaran 8 o 9 més; o vint, i en acabat, cap a dormir qui tingui són i és a la nit.

Amb un àpat així semblant l'honra es queda molt amunt; s'esborren els maldecaps d'un captiveri d'ara fa set anys per uns fets inofensius, que d'haver pensat que eren perillosos ja no s'hi hauria pres acord; i així es deixa molt per avall a tota aquella "genteta" d'en Primo que es plaia menjant i beguent. D'aquesta faisó es demostra que un àpat així semblant és un àpat amb tots els honors; no com aquells que eren de quatre morts de gana.

I, ¡Viva la PEPA!, o l'ANDALUSA, o qui sigui; i amunt i crits.

DE L'ERROR

per PICAMOIXONS

Una vegada, fa set anys, els Srs. Pujulà, Ros, Geli, Guillamet, etz., que avui encara són concellers CONFIRMATS i SETIFICATS per la Dictadura; doncs una vegada aquests Srs. Concellersprengueren un acord. Aquest acord era molt important parlant; declarava el dret de Catalunya a ésser Nació. Llavors dir que Catalunya podia ésser Nació tothom ho trobava bé; fins i tot el mateix Sr. Ministre de la Governació que es cuida de vetllar per la integritat nacional; fins i tot els Ministres de "lo Senyor Rei".

Perxò ells, vegent que no hi havia cap perill; que ningú hi feia contra; que tothom ho volia, prengueren l'acord. Però fou temps després que vingué l'ensurt, i romangueren a la presó com

conills corquins esverats, uns dies.

Ben cert que ara no el pendrien pas un semblant acord? Potser ni tindrien l'esma de trencar l'obra de normalització i pacificació d'esperits que té empresa el seu general Berenguer?; que els nomenà de "Real Orden" pels càrrecs que ara usdefruitien i ben segur per ajudar a aquella obra de pacificació que realitza aquest seu Cap i Senyor Excm. Don Damas Berenguer.

COMPRESUS CALZADOS EN

"EL GLOBO"

Colegio "Monturiol"

Pep, 9 y 11 FIGUERAS Teléfono 166

Oposiciones para ingreso en el Magisterio Nacional Plazas a ocupar: DOS MIL

Preparación consciente la hallará en este centro

Lecciones por correspondencia a quien le convengan

DELEGACIÓN DE LA CÁMARA OFICIAL DE LA PROPIEDAD URBANA DE LA PROV. GERONA

CONCURSO

Que abre la Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona, para la impresión de su Boletín Oficial, según acuerdo del Pleno de la misma de 24 de Septiembre de 1930, mediante las siguientes

Condiciones:

PRIMERA.—La impresión y confección del Boletín será bimensualmente de mil quinientos ejemplares, tamaño 20 x 27 centímetros, de veinte páginas sujetas, cortados con cubiertas de papel más fuerte y de color, de los cuales mil cuatrocientos serán cubiertos con faja impresa con el nombre de Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona.

SEGUNDA.—Cada número del Boletín deberá entregarse, impreso, confeccionado enfajado según la condición primera a la Secretaría de la Cámara dentro de la segunda decena de los meses de Febrero, Abril, Junio, Agosto, Octubre y Diciembre de cada año, para lo cual se entregará el original en la primera decena de estos meses.

TERCERA.—El plazo de este contrato será por término de tres años a contar desde primero de mil novecientos treinta y uno hasta treinta y uno de Diciembre de mil novecientos treinta y tres.

CUARTA.—La Cámara no obstante lo fijado en la condición primera, podrá aumentar el número de ejemplares de cada edición; dichos aumentos serán en quinientos como mínimum.

QUINTA.—En caso de incumplimiento de alguna o de algunas de las condiciones expresadas, la Cámara se reserva el derecho de rescindir el contrato.

SEXTA.—Podrán tomar parte en el concurso los industriales de esta provincia, prefiriendo en igualdad de precio y calidad al que al mismo tiempo sea propietario de finca Urbana sita en esta Provincia.

SÉPTIMA.—El plazo para presentar los pliegos obstando al concurso finirá el 15 de Diciembre próximo y hora de las doce.

OCTAVA.—Para tomar parte en el concurso, deberá presentarse instancia dirigida al Sr. Presidente de la Cámara, suscrita por el interesado, acompañando en sobre cerrado su proposición con la nota de precios de un número y de cada aumento de quinientos ejemplares y las muestras de las clases de papel tanto para el texto como para las cubiertas.

NOVENA.—El concurso se someterá a la resolución del Pleno de la Cámara en la sesión ordinaria que celebrará después del 15 de Diciembre, en cuyo acto serán abiertos los pliegos.

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CLIPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

ARREU NE PASSEN

per ELIES BACH

No us penseu pas que sigui una cosa molt distreta fer comentaris de tot i per tot. Ara mateix, si bé ho repareu, per nosaltres, els casolans, resulta ben enrevessat i boirós dir quelcom del que passa més enllà de les parets del nostre hort. Perxò encara que siguem **galeria**,—i repetim-ho que vol dir parracalla que tot ho xafardeja—recalcàrem que més ens especialitzariem en l'anàlisi de les coses nostrades. I, a fe fe que de coses nostrades cada vegada en veiem més poques, car totes se les em-

rament i ara fa poc, hi bastiren amb molt de seny i bon coratge. Bé, doncs si; digues pel que fos, va entrar-li la tauleia a algú que podien ésser aquells, els agitadors d'una vaga general a la ciutat nostrada "dels dolços amors", i que ben segur tot el comerç hauria de tancar les portes; i l'endemà era dimecres; i l'endemà passat, dijous; i com que és aquest el dia de mercat s'hauria esgue-

rrat la jornada. Doncs bé, si; veuràs, pel que pogués ésser de veritat de l'agitació, que els tanquin. I el dijous a la tarda, després d'una conferència alàmbrica a ca la vila el mati, ben generosament els hi pagaven, als tres xicots que havien vingut a veure llurs amics, el bitllet de tornada a Girona. Això doncs que no ho sembla, és un fet social, i ningú n'ha parlat, sinó fins avui nosaltres; ni l'orgue dels socialistes de lletrero Sr. Puig P., Pujulà, Geli, Guillamet, etz., que tan bé els hi escau l'ofici de fer d'obrer; d'obrer però que mana.

Pio Baroja ho escrigué: "El Mundo es Así".

E despus trobareu pas res mes de tarla que un republica e socialista regidor de Royal Ordre?

Tarlans de R. O. en la ciutat nostrada en fan Pujulà, Ros. Geli, Guillamet i el monàrquic regionalista Sans Roquer.

porten a Barcelona, o més enllà, que són bones guardioles, però pels altres. Així que no ens sorprèn pas ni mica ni gota de veure com la premsa nostrada del dissabte, hi fes un nus de silenci davant l'aspecte social que presenta el món als ulls dels socialistes que empren lletrero.

Està clar que nosaltres, els *galeros*, que som gent forçada, no ens hi hauriem pas de ficar en aquestes tretzes, però, què voleu?; si la nostra dèria fóra de veure com tot camina sobre carrils que no descarrilessin. No és pas que trobem mal que la bona gent socialista de lletrero, es desentengui de les coses de fora per pensar en lo que els hi queda a dins; però sabeu, fóra tan bonic de saber que els socialistes s'interessen per la situació social del món. Però és que diu que no pas el món solament la situació social va desballestada; també, a la Península; també a Catalunya, a Barcelona, i fins ja veieu, a Figueres, que també és nostrada. Doncs diu que sí, que el dimarts a la nit vingueren a la vila nostrada "dels dolços amors" tres xicots joves, ben endreçats, per fer-hi una visita a companys d'ells i pendre una copeta a l'estatge social que darre-

Som d'aquells que no pensem pas que el món sigui tan ample com sembla, ni tan xic que ens hi haguem d'estalonar uns amb altres. Però, que us direm que sigui justa la mida? Ara veieu però com se poden tractar les coses i com se pot sortir d'un trencacoll.

No és pas un secret per ningú que Don Miquel Santaló,—de bona fe,—vingué a donar una conferència d'obrerisme i política a la nostra ciutat. No és pas cap secret, car nosaltres tinguérem a gran honor pregonar-ho, puix que Don Miquel Santaló s'ho val. I ell doncs vingué, perquè el convidaren. La invitació la feren els personatges de la FaRSa. Volem dir els socialistes de lletrero. —Bé; és cert que ja ho sabeu; però tant se val dir-ho, que res s'hi perd en atorgar a cadascú el que siga seu.

Doncs sí, diumenge féu quinze dies, Don Miquel Santaló havia d'ésser en la nostra ciutat la personalitat de més relleu per l'important discurs que havia de pronunciar i que, efectivament, pronuncià de bella forma i pregon contingut. Però com que Don Miquel té el defecte de l'arcàngel de qui porta el nom, que va amb espasa de foc, potser sí que en féu un gra massa (pel dir d'alguns) de cantar-les clares, i així teniu que el portantveu, orgue de la FaRSa, per mellor adobar-ho, havia resolt de callar. Però és allò, com que nosaltres som unes barloques que mai parem, ventaliaquí que donem un pal·lid extracte de la brillant conferència, fent-hi un co-

mentari breu; i per més adobar-ho encara posarem un entrefilet al·lustu, d'aquells discrets que només els entén tothom. I perxò ara sabem, d'ençà del dissabte, que la conferència socialista de Don Miquel Santaló no es féu abans pública per EXCÉS D'ORIGINAL, ço que deixa una vegada més ben sentada

Les ajudes poden ésser d'acció o de passió. Els Srs. Sans, Guillamet, Ros, Pujulà, etz., que fan d'Ajuntament, se les reparteixen i encara en tenen pel seu il·lustre capdill que de R.O. els nomenà, prescindint del seu lletrero, car ja sap que a ells quan els hi convé el poden penjar, encara que sigui dalt d'un balcó.

aquella sentència popular: "Quan fou mort en Pascual, li portaren l'orinal"; que en castellà diu igualment: "A burro muerto, la cebada al rabo". I posats a dir refrans no ens descuidem de: "Tots digueren que era gat, despus de li veure el peccat".

—Bèn dit, eh? —Sí, doncs bendit.

DISPONIBLE

un stock de cartes franceses pròpies pel poker, etz.

Raó en aquesta impremta.

De Barce- lona estant

per MIRADOR

Tot arriba en aquest món... fins les eleccions! Ara sembla que finalment ha considerat el govern que la cosa està prou madura i pastejada perquè tot caigui cap el seu cantó. Ens ha fet un xic l'efecte que el procés que el cap del Govern ha seguit fins arribar a les eleccions té la mateixa tàctica i tècnica d'una cursa de braus, on ell s'ha reservat el paper de primer espasa. El brau—opinió antimonàrquica—va sortir del encaixonament Dictatorial, amb una fúria i una empena que ho feia commoure tot. Ell ha organitzat flemàticament la seva «lidia». Per començar, uns «quites» per a treure una mica de l'empena al brau; «quites» a en Cambó i regionalistes, «quite» d'en Sánchez Guerra; «quite» dels reformistes, etc.; després unes quantes «picas»—empresonaments, manteniment a exili, etz.—; per acabar-ho de castigar amb unes «banderilles»—suspensions de mitings, processaments de diaris, etz.—; i un cop ja bastant castigat i que li ha semblat a punt, llavors ha vingut una feina de lluïment personal per la masa neòfita en aquestes qüestions—millorament del camvi, actius enèrgiques contra especuladors, etz.—; fins que cansat i desorientat, aparentment el brau antimonàrquic, li ha semblat que estava ja quadrat i a punt de matar... i s'ha perfilat en aquesta darrera «faena» de les eleccions. Ara, falta veure si hi tindrà sort; doncs es molt corrent que quan menys s'ho pensi, s'arrenqui el brau i trobant descuidat al torero, l'enganxil

* * *

L'actitut del nostre Batlle en l'actual conflicte, ve resumida en aquest solt que retallem de «El Correo Catalán» del 18 del corrent, sense comentaris.

«El Alcalde toma medidas previsoras. —A eso de las seis y media de la tarde, cuando fuimos a recoger en el Ayuntamiento noticias de los sucesos de que hemos dado cuenta, nos llamó la atención el gran número de guardias urbanos que en todas las dependencias de la planta baja de la Casa Consistorial había. Mientras comentábamos estas medidas previsoras del Alcalde y notá-

ACEITES Y GRASAS MINERALES

- ::- LUBRIFICANTES - ::-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

bamos con cierta extrañeza la falta de guardias de Seguridad, penetró ruidosamente en el patio de la Casa Consistorial un coche de la ambulancia municipal. Nuestro asombro creció desmesu-

E com no saben escriure ni serveixen per fere un borrhall d'escrriptura, giten de les sues boques flas-tomants bestieses per fere riure com orats e xarlatans que son.

radamente al ver descargar de dicho coche dos camas doradas, dos bultos con los colchones, una mesita de noche, un bi let y un mazo de madera de regular tamaño. Nuestras indagaciones dieron por resultado que el Sr. Conde de Guell habia dispuesto pasar la noche en la Al-caldía».

* * *

Hem vist llençada per les Rambles de Barcelona, i per un figuerenc dels que estudia aquí, una moda que ens ha cridat l'atenció; cap nu i lleugerament ensofrat! Diu en defensa d'aquest procediment, que de la mateixa manera que el sofre preserva la vinya, preserva la caiguça del cabell. Potser sí; però sospitem que dessota d'aquesta explicació mèdico-científica, n'hi deu haver una d'ordre purament personal i que deu tenir en secret, però que la justifica a la nostra manera de veure, la xamosa xicota amb que sol passejar-se! Aneu a saber si això del sofre serveix d'esquer! Aquests figuerencs tenen cada pensadal Ofereixo aquesta nova a la resta de sos

amics que renyits i desemparats es passejen per Figueres, per si els hi pot ésser d'utilitat per no quedar-se endarrerat en qüestió de conquestes. Per més que a l'hora de recontar-les i veure qui més n'ha fet, com la majoria deuen ésser d'imaginació, tan se val posar-se més o menys sofre; guanyarà qui tingui més audàcia o menys vergonya!

La Mujer

por ERNESTO

Tanto me gusta la mujer casera
Que la que está todo el día paseando
Y me agrada ella también cuando
Se recrea y divierte a su manera.

Me encanta la «cocot»; la costurera;
La niña bien; la artista que bailando
Gana su vida, y la que amando
Se ríe de esta vida traicionera.

Sea ya casada o bien soltera,
Ora alegre o con gesto de amargura
Morena o rubia, sosa o postinera.

Para mí es una linda criatura;
Pero a la mujer sabia, de carrera...
¡A esa no la quiero ni en pintura!

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda Amortizable 5 %
VENCIMIENTO NOVIEMBRE

DE LA COMARCA

DE LA JUNQUERA

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

Ramblejant

per KOLIN

■ De la mateixa manera que les fulles dels plàtans de la Rambla cauen, també s'ha anat desfullant l'amor de la Anita i en Miquel.

«Las ilusiones perdidas...»,
que deia en Clive Cooper...

■ Cinteta és un nom bonic. Encara ho és més el qui l'ostenta. Veritat, Carreras?

Hi han homes que tenen una sort!
Una sort!

Conoce Vd. señora,

los productos del tocador, Crema, Polvos y Jabón

MALACEÍNE

De no conocerlos, haga un ensayo y tenga la certeza de que los adoptará, pues no tienen rival para dar a la tez un afelpado y finura muy cautivadores.

De venta en todas las buenas Perfumerías

■ Estretes de mà i una breu reverència. Estem veient una pel·lícula de sèries? No; estem en una cantonada de la Rambla. Al cap d'uns moments se sent una rialleta i una veu fina:

—Que tossut aquest home!

■ —Jove, amb mí no hi ha res a fer.

—Es que m'han dit...

—Què li han dit? Digui, home, digui!

—Que... que vostè i jo...

—Acabill!

—Doncs que vostè... i jo... sab? La mamà... va dir-me: «Quina parella més

«encantadora» farien amb la Maria». I jo...

—Vaja, si. Ho comprenc. Digui a la seva mamà que, per ara, se anar molt bé sola. Quan no pugui caminar sola. Quan no pugui caminar; qui sab! Dóna tantes voltes el món!

■ —On vas tant adelerada. Sembla que tens por de perdre el temps?

—El temps, no; però si la reva, car vaig a cal PIERRE perruquer, que d'ençà que té l'exclusiva del capilar MOURADE, cal demanar número per anar-hi.

■ Tres pardalons: Juanín, Falet i Diri volen convèncer una damisel·la de acompanyar-los.

Es natural. Són tant jovenents que encara necessiten «nifera».

—El Jaimillo, ell sempre tant polid i castigador. Acollat amb el seu mestre de xerinola senyor Resta, de posar-ho tot enrenou. Hom creu però que millor els aniria venent cassons.

—L'altre dia un empresari de cine, volia donar unes representacions al teatre La Sala. Però és allò de la dolça (?) dictadura beregnuetà; s'han posat uns ordres tant «serios», que l'Encarregat del poble s'ha vist obligat a manifestar que La Sala no està en condicions per aitals espectacles. I vetaquí tot, si no fos que ens agradaria saber si tothom li té el seu local en condicions.

—Si vols ésser l'amo, has d'ésser castiç. Perxó en Joan Bebé fa les conquestes a cara i creu.

—Hi ha gent que tenen el cap per tot. El mateix els serviria de canèfora que de globus prismàtic fent de pom d'escala. —Ara no veieu!? Qui podia pensar-se que de la clepsa d'en Cardina i mademoiselle Prat, inspirats per «quatre ulls» i algunes neules pogués eixir-ne una tant airosa sardaneta com «El saltiró de la cardina»? —I veieu, és així. La inspiració els hi ha rajat a got de bóta, que ja és rajar!

—A mí ja m'agraearia el «tenorio» Garriga, però que no fos tant llarg.

—Dóna, com més alt...

D'aquesta guisa parlaven dues xamoses damisel·les de la nostra vila.

Figuerencs:

JAUME MIRAVITLLES

ENCARA ÉS A LA PRESO

SÓN ENCARA CONCELLERS DE R. O.:

Pujolà, Sans, Guillaumet, Geli, etc.,

AQUESTS HOMES QUE SE SACRIFIQUEN TAN «NOBLEMENT» PER LA CAUSA DE LA REPÚBLICA I DE LA DEMOCRÀCIA; AQUESTS HOMES QUE ACATEN I SERVEIXEN LA DICTADURA BERENGUER.

**Empreses de construcció d'obres
per tot arreu**

Tomàs Espigulé

**Projectes i
presupostos**

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

Curación de la hernia sin operación

Curación definitiva y garantizada de la hernia, sin necesidad de interrumpir las ocupaciones o trabajo diario, mediante el método original del

Dr. PIÑA MESTRE de Barcelona

procedimiento que practica en su consultorio, el médico

D. Luís Sala Oliveras

Plaza de Cataluña, 17 (antes Grano).

FIGUERES

todos los días, menos los festivos, de 11 a 12 y en horas especiales previamente convenidas

SPORTS

Quinta jornada campeonil

La Unió Sportiva, únic club imbatut, passa a capdavanter de la classificació. El Palamós recupera el segon lloc

Glosari d'esports

El Cassà aquest any es presentava perillós, al menys jugant en el seu camp. Ja comptava amb quatre punts i havia marcat 5 gols a 1 a un Montgrí, i val a dir que un club que marca cinc gols, resulta sempre perillós. A l'Unió, li convenia guanyar el partit. Una entrebancada en el camp dels cassanencs, podia portar-nos conseqüències desagradables. De moment, implicava perdre el primer lloc, sense perjudici de no poder recuperar-lo. L'entrebancada no va tenir lloc i hem de felicitar-nos en.

Pel que va de campionat, podem constatar una cosa. Després de cinc partits ja podem dir-la. Malgrat totes les deficiències de nostre equip, és encara el club provincial que té més classe, més fondo. Altres equips—menys experimentats—, haurien perdut els partits de Palamós i La Bisbal. Els figuerencs, malgrat veure's dominats, sapigueren aguantar el cop i aprofitar el moment oportú per a guanyar-los un punt, que podia ésser l'imprescindible per a la victòria final.

Per tant, no creiem gaire fàcil que—de no haver-hi res d'anormal—el Figueres no sigui campió. Tal com dèiem en nostres primeres cròniques campeonístiques, creiem que els altres clubs mateixos, lluitant noblement entre sí, guanyant-se uns amb altres els punts en els camps respectius, ens aplanaran el camí per a poder arribar,—sinó imbatuts—al menys amb dignitat a ocupar novament el primer lloc aportant a Figueres el títol de campió per tercera vegada. Naturalment que aquestes nostres afirmacions provocaran una rialleta a tots aquells qui—o temorencs o interessats—creuen encara en la ineficàcia de nostre equip de jovenets; però, la nostra experiència ens diu que a la llarga, els al·ludits es quedaran sense

altra cosa que amb la rialleta iniciada. Si ens equivoquem, no tindrem altre remei que declarar a tota veu que en qüestions futbolístiques és impossible dir cap parer, abans de començar-se la lluita, i donar la raó als qui creïen i encara creuen que l'Unió és un equipet d'estar per casa.

ELS RESULTATS DEL DIUMENGE

FARNES-LA BISBAL : : : : 3 a 1
PALAMOS-MONTGRI : : : : 2 a 1
LA ESCALA-OLOT : : : : 3 a 2
CASSÀ-FIGUERES : : : : 1 a 2

Estat actual del campionat

	PARTITS				GOLS		
	J.	G.	Z.	P.	F.	C.	P.
Figueres . . .	5	5	2	0	16	5	8
Palamós . . .	5	5	1	1	14	9	7
La Bisbal . . .	5	2	2	1	8	6	6
Sta. Coloma . .	5	2	1	2	10	11	5
Olot	5	2	0	5	12	11	4
Cassà	5	2	0	5	10	12	4
La Escala . . .	5	2	0	5	8	14	4
Montgrí	5	0	2	5	5	15	2

EL PARTIT

A les ordres del referé col·legiat, es presenten els equips al camp, començant una lluita força aferrissada. L'irregular camp del Cassà és un inconvenient seriós per nostres equipers. Se'ls fa difícil controlar la bala. En Pinadell és el primer de sofrir-ne les conseqüències, ja que de bon començament perd dues ocasions magnífiques, a causa d'uns rebots estranys de la pilota. El joc del Cassà, en el primer temps, si no és brillant de calliat, és prou enèrgic per aturar les escamees de nostres atacants. Això no vol dir que únicament es limitin de defensar-se, no. També inquieten nostres defensius, però Prats i Santamaria s'imposen i els esforços dels cassanencs esdevenen inútils. Un cop però, hi ha perill de debó: un bon xut d'un davanter del Cassà és parat miraculosament per Brú, parant la bala, llençant-se a terra i assolint deturar-la al bell mig de la ratlla partidora.

El primer temps fineix amb el resultat d'empat a 0. Els figuerencs ja creuen que com en tots els partits jugats en camp contrari, persistirà l'empat diuós, i com en els altres partits, la nerviositat invadeix els ànims dels acompanyants.

El segon temps però, és diferent. Els nostres apreten i amenacen sovintment la porta del Cassà. I naturalment, arriba el que tenia d'arribar. Dos gols, obra de Pinadell i Gimbernat, producte de bons xuts després de magnífiques combinacions. Encara marca el Figueres un altre gol. Un gol magne, d'un xut furient de Gimbernat, que rebot al ferro sostenedor de la porta i rebot a les mans del porter de regrés de l'interior. La jugada però ha sigut tan ràpida que l'àrbitre diu que no se n'ha donat compte i no senyala tanto.

Els figuerencs, que ja es disposaven anar-se'n al centre del terreny, giren cua corrent extranyats i continuen la partida sense protestar massa.

El Cassà, marca el seu gol d'un freekick directe que Brú, descol·locat, deixa passar. Un gol estil, aquells que ens feren perdre el dret a intervenir en el campionat d'Espanya. Serà qüestionat, quan es tira un freekick, de fer barrera, car ja són masses els gols que entren a Brú de resultes de la mateixa jugada.

Nostre equip, sense jugar una magnífica partida com el dia de La Escala, jugà força bé.

Brú, complí en tot moment, llevat en el freekick de referència i creiem que un mal moment el pot tenir tothom.

Prats i Santamaria, bé, bé, bé. Amb aquesta defensa es pot anar lluny. En Prats, el veterà Prats, reeixí una vegada més. Molt bé Tlton.

De la mitja, els millors Medina i Madern. Aquest jugador va afirmant-se, però cal que pari la pilota amb més precisió. Així no correrà el perill que el jugador contrari se li pugui tirar al damunt abans de fer el páse.

De la davantera, com ja resulta de costum, el millor, Vila. L'extrem esquerra s'ha assençat tant, que avul ja resulta gairebé l'estrella de la davantera. El felicitem. Els altres molt bé, Vallis; regulars, Oim i Pinadell; i deficient Baró que suplia forçadament a Sala.

L'equip guanyador el formaven:

Brú
Prats - Santamaria
Medina - Madern - Vernet
Valls - Baró - Gimbernat - Pinadell - Vila

De "La Erato F. C."

Diumente passat es traslladà a l'Armentera el primer equip d'aquesta entitat, finint el partit amb el resultat de 5 gola a 1 favorable als armenterencs. Els figuerencs desenrotllaren un bon joc, dominant en molta part de l'encontre, però la davantera, gens encertada en el xut va malmetre nombroses ocasions de marcar.

Formaven l'equip de «La Erato F. C.»: Rosell-Llovet, Clarà - Bronsoms, Guillemont, Samaniego-Hernández, Prats II, Giró, Martínez i Sallent.

El fút-bol en broma

BORSA DE COTITZACIÓ

:-: ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-:

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

NOTES BREUS

Avelli, l'extrem esquerra bisbalenc, continúa desqualificat.

La Bisbal, perdé el diumenge passat dos punts que poden ésser-li fatals.

El Palamós ha excluït del seu equip els jugadors que alteraven l'ordre. Molt bé.

A La Escala hi varen haver raons en el partit amb l'Olot.

Arbitrava aquell mateix senyor del partit La Bisbal-Figueras.

Es parla de desqualificar el camp bisbalenc.

Nosaltres, que vàrem presenciar el partit motiu d'aquest acord federatiu, creiem que no n'hi ha per tant.

El Palamós va desinflant-se. Una victòria mínima contra el Montgrí, n'és bona prova.

En Balansà, quan parla amb figuerencs, després del partit La Bisbal-Figueras, diu que per les mongetes és capaç de fer-se moro.

L'Olot és un equip mínim i màxim a la vegada. Pega en el seu camp i reb en camp contrari. Fent-ho així no es va enlloc.

El Santa Coloma s'ha refet. Encara donarà mals de cap. La primera víctima ha sigut La Bisbal.

Procurem que la segona no sigui la nostra Unió Esportiva.

Dientes de oro y malabarismos «Zucre»	a la par
Puertas de hierro Santamaria y catapultas humanas	85 per cent
Sonristas y florituras «Poupée»	95 » »
Nuevas adquisiciones «Agrícolas Sala»	95 » »
Antiguas y consecuentes aprisionadoras «Titón»	95 » »
Ilusiones xuteriles y esprintadas «Cabota»	95 » »
Lugares acomodaticios y salios de agua «Vernet es Bains»	95 » »
Perforaciones y esprintadas nuevo cuño «Gim»	95 » »
Paradas abracadabrantas y aterrizages «Brú»	105 » »
Antigüedades y elegancias cinélicas «Carreras»	80 » »
Paverías y pretensiones «Patricioprimeros»	55 » »
Discursos apocalípticos y gratuitos Peiró	80 » »
Zapatos y Borcegues Canyelles	50 » »
Unico superviviente dinámico «Chimo»	65 » »
Tanque y voluntad vilatenimesca Carreras	65 » »
Frigorífica y centros templados izquierdistas	75 » »
Juventud y pretensiones «transportes Baró»	90 » »
Máximas autoridades teóricas prácticas «Junel»	a la par
Nueva acomodaticia «Ollveta»	75 per cent
Ex y futuro centro medio incandescente Baig	85 » »
Reapariciones reservistas atléticas «Nurmi»	65 » »
Rápidas i fulminantes entradas Vergés	80 » »
Maravillosas jugadas Niño Prodigio Deusedas II	80 » »
Regularidades y pases rápidos Barneda	65 » »
Driblings cerrados nueva adquisición «Villa Rubla»	a la par
Jugadas infantiles y rubiales Ex-seminaristas	» »
Constancia y tenacidad Deusedas I	65 per cent
Dignidades deportivas Lastra I.	80 » »
Lentes estudiantiles marca Clares	65 » »
Taciturnidades «Titonet»	65 » »

Aquesta setmana no hi ha hagut moviment.

La Ferreteria ANDREU SUÑER
 Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix
WATTERS
 d'immillorable qualitat a
48 Pessetes
 Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

Farmacia Castellví
Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.
Medicamentos y Ortopedia

CLINICA DENTAL
Ll. Coll de Cendra
 Odontòleg
 Casades de Còdol, 5 pral. FIGUERAS

BALLS

per CHYKY'S

LA PENYA "CLAU" AL CASINO MENESTRAL

Els Coopey! Els Coopey! Els Coopey! Què serà això? No ho sabs? La famosa orquestrina Coopey, de «Barsalona»!

Aquesta crida unànim del jovent figuerenc feu que el ball del Casino, organitzat per una penya d'estudiants que sempre tenen un moment lliure per estirar les cames i divertir-se,

«Joventut! Diví tresor...!».

es vejes ple de gom a gom. Ple a vessar, si es permet al narrador aquesta expressió tan aigualida.

A les nou i mitja de la nit la gernació començà a omplir el grandios local. Xamoses nenes, amb els ulls brillants d'alegria, elegantment habillades. Certament (és una reflexió amb parèntesi) les nostres jovenetes saben el què és l'elegància.

Toquen els deu. El moment és decisiu. «Amb qui ballaré? Tindrè sort? Ai si em vingués a cercar l'Antonet o en Mitu!».

Toca un quart d'onze. Dos, tres... les onze!... Però què passa? I els músics?

La indignació dels balladors i dels espectadors començà a manifestar-se.

Tot de cop, ja són aquí.

oooOoh!, Els Coopey...!

Els Coopey en duïen una de cap. El cap dels Coopey volia tan si com no començar el vals amb el teló tirat i anar pujant-lo lentament, com en les òperes de «primo cartello». Oi que bonic? Però no podé ésser.

A les primeres notes del vals, les parelles començaren a lliscar per l'enceratsaló. I la nostra tasca reporteril començà.

Els Coopey feren honor a la seva fama. Ho feien molt bé. Ajustadament, aquella música exòtica ens transportava als cabarets parisencs o al centre d'Àfrica. El xivarri, l'alegria d'aquella música, s'infiltrà en l'ànim dels balladors. El públic correspongué al gran espectacle «gratis» (gratis.. et honore), tenint de lamentar els organitzadors que molts «pollo perilla», s'escapollessin, pretextant serveis «includibles» en el moment de tenir de fer el «pagano».

Nostre carnet (que tenim carnet i tot!) està ple de noms.

Repasseu, sino:

Julia Dabau, amb son trajo negre, negre com molts dels pensaments de sos balladors.

Clotilde Salleras, blanca i negra; una combinació que... ja, ja! A punt d'anar a la revista, amb aquell foraster que no la deixava...

Florentina Gratacós, gentil i «castigao-ra», com sempre.

Aurelia Albert, una monada, amb son vestit groc. Des de que sortí en flim, nosaltres—i ella també—ens hem acabat de convèncer de que seria una «star» esculp-

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

tural.

Assumpció Bastons, menudeta, bellugadica i fràgil com la Mary Pickford; blanca aquella nit, com deuen ésser els seus somnis.

Bassagañas, habillada de blau, una vestal romana, plena de gràcies.

Paquita Ferrer..., ai las!, anava de color de carabassa!.. En canvi la Lolita Chantier en donava tantes...

Teresa i Maria Pi dues monades. Remei Plujá de verd espera... a en Guti o a en Campistol? Li costa tant decidir-se!

Consuelo Poch, que poc la veiem!; i quan és així, per admirar-la. Lolita Collgrós, ídem Masdevall, Maria Serra i la Conxita, amb aires castiços de xacolata, no en pelaren cap. Aquesta observació, si se les contempla, és naturalment inútil.

Els forasters, que eren molts, es dalien per Carme Rodeja, per Monserrat Giner, per Catalina Deusedas, per Pura Pintor, per Mercè Prats i per Teresita Ginjaume.

Aixecant l'esguard dels pisos del saló vegérem les senyorettes Poch, Papell, Gutiérrez, Soler, Carreras, Cusi, sentades entre components del disolt Club de l'Embrague i altres joves. De tant en tant, la Maria Carreras, la formosa Totola i la distinguida i simpatiquíssima Mercè, baixaven a dançar. Era tant difícil estar-se de peus quiets sentint els Coopey!

Monserrat Forcada, sempre fidel, al segon pis...

La parella de ball Rosita-Pérez fou molt aplaudida per la seva valuosa actuació. El Pérez es desllodrigà els ossos repuntejant per dues voltes el «Charles-ton».

Adjunto la meva més coral felicitació als organitzadors de la vetllada. La Penya Clau deixà un gran record d'aquesta festa.

Clavà un clau que difícilment arrencaran les estenalles del temps...

EN VENDA

casa espaiosa i confortable,
construcció moderna, amb
aigua, gas i electricitat: situada
en lloc ben cèntric del carrer
Nou (Alfons XIII)

Informes: Procuradoria JOU

Espectacles

per ZENON

Cine Jardín

«La fierecilla domada» es una producción sonora de gran valimiento; bastará decir que está filmada por «Los Artistas Asociados» y que sus protagonistas son los «ases» de la pantalla Douglas Fairbanks y Mary Pickford, esa pareja simpática que con arte acabado han dado un máximo rendimiento al cine mudo, y que ahora siente el natural afecto por el sonoro; y, por lo que respecta al asunto de la producción, ya no entran calificaciones: la deliciosa comedia de Shakespeare no necesita nuestra humilde ponderación.

Douglas Fairbanks hace de su nuevo «rol» una creación magistral; igualmente la preciosa Mary, frágil y pequeña, simpática como pocas.

«Rapsodia húngara» no nos plugo; ni por la sonoridad ni por el asunto. Planeada esa versión a grandes vuelos, parecenos que vamos a asistir a la representación lujosa de una superproducción, y cuando menos lo esperamos, la cinta se nos acaba.

Sala Edison

«La leyenda del Castillo», drama de la UFA. Sus protagonistas, Felicitas Malreu, Fritz Rasp, Rina de Liguoro y Dante Capelli. Drama de misterio, de austeridad medieval, técnicamente representado, como sabe hacerlo la gran productora alemana. Como marco adecuado al fondo de la obra aparece aquí la soledad misteriosa de un regio castillo, uno de esos castillos que embellecen las riberas mágicas del Rhin legendario, con sus centenarias torres y vastas salas y sus lujosos muebles.

«El Repórter relámpago» es una «comedia de la Paramount, hecha con buen sentido. La maravillosa Bebé Daniels realiza un papel digno de su merecida nominación. Nell Hamilton encarna la actividad infatigable, la simpatía y habilidad del repórter americano intensamente entregado a su profesión.

Nos hablan prometido la representación del Ballet Sigfred Buaterda, que no pudo venir a Figueras por causas ajenas a la voluntad de la Sala Edison.

Banco de Crédito Ampurdanés, S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

NOTAS

DE LA CIUDAD

LA noticia está hartamente divulgada para que insistamos en propagar la moda que a principio del año, si el tiempo y los elementos no lo impiden (como rezan los carteles de corridas de toros), se propone implantar el gobierno del régimen Berenguer.

No cabe decir que esta moda es la del "sello obligatorio".

Quieras que no, ahora cuando le escribas al amigo soldado en el regimiento; al paisano encerrado en la penitenciaría; al pariente postrado en la cama

Prou paciència! El Republicà que no abandona les corporacions oficials, ara ja és un traïdor.

De "L'Opiuíó".

de un hospital; y tantos otros que gozaban del favor de no devengar los cinco céntimos al cartero, como son los apartados, habrá que poner el sello obligatorio,

Pero por lo menos se beneficiarán los carteros? —Ca, no; pues estos humildes y probos funcionarios tendrán iguales, o más obligaciones, sin ninguna compensación, pues seguirán percibiendo igual, o menos sueldo, continuando obligados a costearse el traje y realizar el servicio con las mismas deficientes condiciones como se viene practicando hasta el presente.

En cambio es muy posible, y será humano, que, ante semejante desatención, el público, siga abonando lógicamente los 5 céntimos al cartero, con lo cual volveremos a estar en la misma situación de antes, pero sobrecargados todos (público y carteros) por la incómoda novedad del "sello obligatorio".

Todos empero saldrán perdiendo: el Estado percibirá unos cuantos millones más de impuesto.

Esta será la panacea del "sello obligatorio".

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA,
Y TODO CONFORT PARA AL-
QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

LA Agrupación administrativa de los Comités Paritarios de esta Provincia, (Comité Paritario de la Construcción) ha acordado que las Bases de Trabajo y salarios mínimos del ramo de albañilería aprobadas por el Ministerio de Trabajo, empezarán a regir desde el día primero de Diciembre próximo.

ESTÁ poniéndose en inmejorables condiciones el camino que partiendo de la riera Galligans, en la plaza de la República, circunda el majestuoso edificio de los Hermanos de las Escuelas Cristianas, llegando a la vía férrea.

La obra ha sido encomendada a los laboriosos obreros municipales Ignacio Pujulá y Ramón Cava, bajo la dirección de su experto capataz, Sr. Argelés.

TAQUIGRAFÍA

Prodigioso arte de escribir tan de prisa como se habla. Lecciones particulares por profesor titular.

Informarán en esta Imprenta

DIMOS, la semana anterior, la nota escueta, tal como la acordó la Permanente municipal. Ahora nadie puede poner una tienda, un negocio, un establecimiento, si no es en un aspecto de confort y ornamento verdaderamente exquisitos; no digamos orientales, pues en aquellos países muchas veces los bazares son zahurdas de Plutón.

De ahora, quien quiera negocio o be-

neficio, tiene que rascarse antes la faltriquera para poner su comercio con todo lujo; a la "grand mondaine".

—¿Y si no puede? —Qué se pudra y fastidie de hambre. Antes es el decoro que el beneficio. Se acabó aquello de vivir para ir tirando. Los pobres no tienen derecho a intentar la emancipación, pues el lujo lo invade todo. Y además que para ellos ya se fundó la institución del "Santo Hospital" donde se reparte "la sopa".

¿Cómo se matan precisamente las únicas condiciones de carácter que tenía Figueras!

Esperamos no obstante ver como los

Ja tothom ho sap que hi ha moltes maneres d'ajudar a una bona obra. Perxò, doncs, repetim-ho, que fan una bona obra d'ajud pel general Berenguer els qui avui encara són concellers Sr. Ros, Sans, Pujulà, Guillaumet, etz.

concejales del Pleno se opondrán a semejante arbitrariedad. Mucho más ahora cuando se pone el ejemplo de la influencia, viéndose como en la misma calle de Monturiol, una casa que debía retrarse unos palmos, según disponen las ordenanzas, se permite que se retoque y revoque con sin par donaire y hermosura. (Todo para pacificación de los espíritus! ¿y los que antes tuvieron que cumplir con lo legislado, qué se les abona? ¿Es qué hay categorías de vecinos?)

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Maçà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

DIUMENGE vinent, dia 30, tindrà lloc en el Teatre Casino Menestral, la «reprisse» de la comèdia americana «El procès de Mary Dugan» universalment coneguda i aplaudida pel seu assumpte i per la modernitat de la seva tècnica teatral. La representació anirà a càrrec de l'aplaudida companyia Mes-tres-Querol. Es d'esperar que el públic figuerenc acudirà al Menestral per tal d'aplaudir una vegada més tan notable corporació teatral.

Llibreria Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

NUESTRA nota, suplicada, del número anterior sobre la forma de solicitar propina un vigilante, nos trae hoy al camino de la réplica por el aludido, quien nos observa que se ve obligado a tales extremos por gazmoñería de ciertos vecinos que quieren ser servidos, sin perjuicio para su peculio.

Hasta aquí la rectificación del interesado. Nosotros queremos llamar la atención sobre la anómala forma de funcionar el servicio nocturno de vigilancia. Se encarga dicho servicio a probos ciudadanos que con el nombre de serenos y vigilantes, están obligados a velar para la seguridad del vecindario y atenderle en sus culpas. Pero con tan defectuoso sistema está establecido semejante servicio, que resulta incómodo e inadecuado. El sereno tiene que servir barrios tan extensos, que para cumplir bien con su deber ha de quedar extenuado; y al vigilante se le limita tanto, que escasamente se saca 15 pesetas de semanal. De ahí nacen las trapatiestas. Ni uno ni otro extremo son humanos; el Municipio debiera preocuparse en organizar un servicio nocturno perfecto, con sus empleados debidamente atendidos y con funcionamiento regular. La propina de los vecinos se podría sustituir por una mínima cuota anual, que los mismos

empleados del servicio deberían recaudar por mensualidades, y cuyo total global formara la base de su consignación, que de no ser suficiente podría el Ayuntamiento subsanar con su aportación; y de haber exceso, aumentar el personal de servicio, o bien aplicarlo en mejoras.

LOS días 21, 22 y 23, los congregantes de San Vicente de Paul, celebraron con extraordinaria magnificencia el primer centenario de la Medalla Milagrosa.

EL sábado se efectuaron solemnes funerales en sufragio del alma de D. Emilio Llansó y Canta, fallecido el 15 de los corrientes.

Con tal motivo testimoniamos nuestro pésame a su distinguida familia, particularmente a nuestro amigo Don Juan Nadal.

POR el Ministerio de Instrucción Pública y Bellas Artes, ha sido comunicado a la Comisión Provincial de Monumentos de Gerona que ha sido declarado monumento histórico-artístico nacional el conjunto del templo, torre, claustro, palacio Prioral, alas y dependencias que constituyeran la Colegiata de Santa Maria de Vilabertrán.

LA velada últimamente organizada en la Biblioteca Popular resultó sugestiva, pues se desarrollaba tema tan

Ple Consistorial.—La segona convocatòria anunciada per ahir tampoc hi acudiren els concellers.

Ja teniu la gent corrent! Amunt! Avall! Quants són, ara? Set, vuit...

El Sr. Sans tremola. No hi pot fer més! Cada u té el seu caràcter!

—Quants, ara?

—Vuit...

—**Aneu a cercar al fulano de R. O. i al sutano de R. O. Quants n'hi han ja? Apal Només deu? Bueno, vinga la sessió.**

Sembla que per suplents hi havia un "retén" de carnisers.

La qüestió era fer sang!

Nota de la R.: L'actual Consistori el formen 21 concellers de R. O.

apasionante como de «Quina ha d'ésser la llengua de l'escola? — Responsabilitat de pares i de mestres».

Los concurrentes salieron satisfechos de la conferencia del pedagogo D. Del-fin Dalmau.

AYER al medio día y al tratar de condimentarse su comida el mendigo Ginés Torres Pla, de 78 años, natural de Celrá, tuvo la desgracia de que se le incendiaran sus ropas, produciéndose graves quemaduras. Con la urgencia que el caso requería, se presentaron en los muelles de la estación del ferrocarril, donde ocurrió el suceso, los guardias

El digne ciutadà figuerenc JOAN BORDAS GUITART ha presentat la dimissió del càrrec de conceller de R. O. De tan en tan es troben a ca la Vila homes-ciutadans de consciència.

municipales Sres. Azpeitia y Gallego con personal y material de la Cruz Roja, recogiendo al desgraciado Ginés y conduciéndolo al Hospital. Fatalmente no fueron necesarios los auxilios de la ciencia. Cuando fué sacado de la camilla para ser asistido, era ya cadáver.

UU perro propiedad de Carlota Faura, mordió a la niña Catalina Gimbernat. El can quedó bajo observación facultativa.

HA sido denunciado a la autoridad municipal, el vecino de La Junquera, Damián Carreras, por dejar abandonado en la vía pública el carro n.º 56 de dicho pueblo.

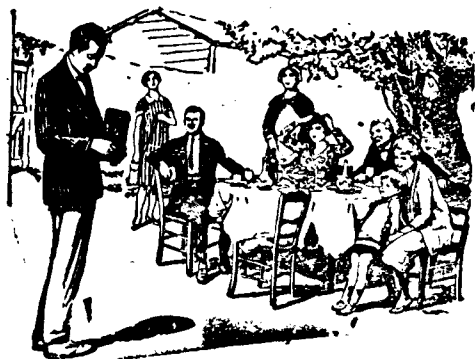
IGUALMENTE ha sido denunciado a la autoridad municipal Juan Triadó Ripoll, vecino de Vilafant, por pasar contra dirección en la Rambla con los carros números 6 y 42 del registro de dicho pueblo.

ELS veïns i comerciants de patates de la Plaça de la Indústria estan alarmadíssims per l'estat de deixament en que estan postergats.

Ahir es queixaven de que no s'escombrava la plaça i de que diferentment de totes les altres no la regaven.

Avui, i repetint la queixa que mantenes voltes han fet de paraula a les autoritats competents, deuen advertir a l'autoritat també de que no se'ls respecti el mercat que allí radica de patates (no ja tendres, car hom les considera hortalissa), sinó fins de les de llevar i anomenades velles, car aquest mercat es fa més a la plaça de la verdura que no a aquesta, contravenint tota classe de disposicions.

Tip. IDEAL. Muralla, 4 Figueras

KODAK

La marca universal

Película KODAK para toda clase de asuntos : Pruébela Usted

Papel Velox

Kodak

PARA TODA CLASE DE CLICHÉS ::

Adquiera Ud. un "Kodak"

¿qué útil porque los momentos como el instante de sus queridos hijos en baños de agua - Kodak - los que en días futuros serán su más preciado tesoro.

Con un aparato

Kodak

RECORDARÁ V. SIEMPRE LOS MOMENTOS FELICES DE SU VIDA

Droguería Pérez Perxés

LA CASA DEL AFICIONADO

La mejor surtida. En ella hallará Vd. toda clase de Accesorios y Productos KODAK

Trabajos de Laboratorio
Desarrollado gratuito a los
compradores de artículos
gráficos en esta casa

Calle Gerona, 9

FIGUERAS

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Códol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUGNAN».

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27 FIGUERAS